

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาค้นคว้าแบบอิสระครั้งนี้ เป็นการส่งเสริมการเขียนภาพยานี 11 สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างและศึกษาผลการใช้แบบฝึกส่งเสริมการเขียนภาพยานี 11

กลุ่มประชากรที่ศึกษา คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอ

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านปู โรงเรียนบ้านโอง และโรงเรียนปวงคำ อำเภอ จังหวัดลำพูน จำนวน 24 คน โดยการเลือกแบบเจาะจง

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ประกอบด้วย

1. แผนการสอนเขียนภาพยานี 11 ตามขั้นตอนการสอนของกรมวิชาการ จำนวน 7 แผน และแผนการสอนเขียนภาพยานี 11 จากแนวคิดของเนื้อเรื่องที่เป็นบทร้อยกรอง ในหนังสือเรียนภาษาไทยชุดพื้นฐานภาษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 8 แผน
2. แบบฝึกการเขียนภาพยานี 11 ตามขั้นตอนการฝึกของกรมวิชาการ จำนวน 7 แบบฝึก และแบบฝึก จากแนวคิดของเนื้อเรื่องที่เป็นบทร้อยกรอง ในหนังสือเรียนภาษาไทยชุดพื้นฐานภาษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 8 แบบฝึก
3. แบบสังเกตพฤติกรรมของนักเรียน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้ดำเนินการวิจัยได้ดำเนินการทดลอง และเก็บรวบรวมข้อมูล ด้วยตนเอง

โดยทำการสอนตามแผนการสอนและให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดหลังการสอนและสังเกตบันทึกพฤติกรรมของนักเรียนในขณะที่ทำแบบฝึก

สรุปผล

ผลการวิจัยปรากฏว่า

1. แบบฝึกที่สร้างขึ้นมีจำนวน 15 แบบฝึก คือ

1.1 แบบฝึกการเขียนตามขั้นตอน จำนวน 7 แบบฝึก

1.2 แบบฝึกการเขียนตามแนวคิดของเนื้อเรื่องที่เป็นบทร้อยกรองจำนวน 8 แบบฝึก

2. เมื่อพิจารณาจากการเขียนของนักเรียน ตามขั้นตอนการเขียนบทร้อยกรองจากแบบฝึก พบว่านักเรียนมีความรู้ความเข้าใจ ในขั้นตอนการเขียนกาพย์ยานี 11 และพฤติกรรมในการเขียนกาพย์ยานี 11 ของนักเรียนในแต่ละด้านนั้นพบว่าการเขียนตามรูปแบบฉันทลักษณ์ การเขียนดำเนินเรื่องสอดคล้องเป็นเรื่องราวเดียวกัน และการเขียนให้สอดคล้องกับหัวข้อ/รูปภาพ ที่กำหนดให้ นั้น นักเรียนจะมีพัฒนาการในการเขียนดีขึ้น ในการทำแบบฝึกช่วงท้ายๆ และนักเรียนส่วนใหญ่มีความสามารถในการเขียนอยู่ในระดับ คะแนน มากที่สุด ส่วนพฤติกรรมในการเขียนกาพย์ยานี 11 ด้านการใช้ถ้อยคำและภาษานั้น นักเรียนยังไม่สามารถใช้ภาษาได้หลากหลาย และนักเรียนส่วนใหญ่มีความสามารถในการใช้ถ้อยคำและภาษาอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาความสามารถในการเขียนกาพย์ยานี 11 ของนักเรียนจากการทำแบบฝึก พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีความสามารถในการเขียนกาพย์ยานี 11 ดีขึ้นกว่าเดิม

3. พฤติกรรมในการใช้แบบฝึกของนักเรียนนั้น นักเรียนทุกคนให้ความร่วมมือในการทำแบบฝึกเป็นอย่างดี มีความตั้งใจและสนใจในการทำแบบฝึกโดยมีคะแนนอยู่ในระดับมาก ในการร่วมสนทนากะกับการทำแบบฝึกนั้นส่วนใหญ่จะมีพฤติกรรมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาจากพฤติกรรมการใช้แบบฝึกของนักเรียนทั้ง 3 ด้านแล้วพบว่านักเรียนส่วนใหญ่ จะมีพฤติกรรมในการใช้แบบฝึกอยู่ในระดับปานกลาง

อภิปรายผล

จากการศึกษาค้นคว้า โดยการใช้แบบฝึกเพื่อส่งเสริมการเขียนกาพย์ยานี 11 นั้น พบว่า

1. แบบฝึกที่สร้างขึ้นสามารถช่วยพัฒนาการเขียนกาพย์ยานี 11 ของนักเรียนให้มีพัฒนาการในการเขียนดีขึ้นกว่าเดิมนั้น มีการสร้างโดยยึดหลักการคือ การให้ผู้เขียนได้ฝึกทำฝึกปฏิบัติจากแบบฝึกบ่อยๆ ซ้ำๆ จนทำให้เกิดความเข้าใจและมีความชำนาญในการเขียน จึงช่วยพัฒนาการเขียนของผู้เขียนให้ดีขึ้นกว่าเดิม มีการใช้รูปภาพประกอบเพื่อเป็นสิ่งจูงใจและสร้างความสนใจในการทำแบบฝึกของผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนอยากเรียนรู้เกี่ยวกับสิ่งนั้นๆ อย่างต่อเนื่อง เกิดความสนุกสนานและไม่เบื่อในการทำแบบฝึก ซึ่งสอดคล้องกับข้อแนะนำในการนำหลักจิตวิทยาไปใช้ในการสร้างแบบฝึก ของ สุจริต เพียรชอบ และสายใจ อินทร์พรชัย (อ้างใน ทิพวรรณ นามแก้ว 2535, หน้า 22) คือ กฎการเรียนรู้ของธอร์นไคท์ เกี่ยวกับการฝึกหัดที่สอดคล้องกับการทดลองของ วัตสัน สิ่งใดก็ตามที่มี

การฝึกหัดหรือการทำบ่อย ๆ ย่อมทำให้ผู้ฝึกคล่องแคล่ว สามารถทำได้ดี ในทางตรงกันข้ามสิ่งใดก็ตามที่ไม่ได้รับการฝึกหัดทอดทิ้งไปนานแล้วย่อมทำได้ไม่ดีเหมือนกัน ต่อเมื่อมีการฝึกฝนกระทำซ้ำก็จะช่วยให้เกิดทักษะเพิ่มขึ้น สอดคล้องกับแนวคิดของ กิ่งดาว พุทธิพันธ์(2534)และ ศุภดา ลัด สิทธิประเสริฐ (2536) ที่กล่าวว่า การที่แบบฝึกประกอบไปด้วยรูปภาพ ทำให้นักเรียนชอบและสนใจที่จะทำแบบฝึกอย่างต่อเนื่องทำให้นักเรียนมีพัฒนาการในการเขียน นอกจากนี้แบบฝึกที่ให้นักเรียนทำในแต่ละข้อนั้นจะมีข้อความที่ชัดเจนและเข้าใจง่าย มีตัวอย่างประกอบเพื่อเป็นแนวทางในการทำแบบฝึกแก่นักเรียนทำให้นักเรียนเกิดความเข้าใจและสามารถปฏิบัติได้ถูกต้อง

2. ด้านการใช้แบบฝึกนั้น นักเรียนส่วนใหญ่มีความตั้งใจและสนใจที่จะทำแบบฝึก โดยเฉพาะในส่วนที่เป็นรูปภาพ บางครั้งจะสนทนาซักถามเกี่ยวกับรูปภาพในแบบฝึก ซึ่งความสนใจของนักเรียนที่มีต่อรูปภาพนี้สอดคล้องกับทฤษฎีพัฒนาการทางสติปัญญาของ เปียเจท์ (อ้างใน รัตนา สันยา, 2538, หน้า 57) ที่กล่าวว่า ในชั้นปฏิบัติการรูปธรรมที่เด็กวัย 7-11 ปี จะมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งที่เป็นรูปธรรม ซึ่งจะทำให้เด็กได้เรียนรู้ จากรูปธรรมนั้นเกิดความอยากรู้และเกิดการเรียนรู้และเกิดการเรียนรู้ขึ้นนอกจากนี้ในระหว่างทำแบบฝึก นักเรียนจะมีปฏิสัมพันธ์ ระหว่างเพื่อนนักเรียนด้วยกัน และปฏิบัติสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับครู ซึ่งจากการสังเกตจะพบว่าช่วงแรกนักเรียนจะร่วมสนทนากับเพื่อนเป็นส่วนใหญ่ โดยมีการซักถามผลงานของเพื่อน และนำผลงานของตนเองให้เพื่อนดู มีการพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับเพื่อนในการทำแบบฝึก ส่วนการปฏิสัมพันธ์กับครูนั้นส่วนใหญ่ นักเรียนจะซักถามครูเกี่ยวกับการทำแบบฝึก และถามเกี่ยวกับผลงานของตนเองว่าดีหรือยัง เขียนถูกต้องหรือไม่ ในช่วงแรกจะมีนักเรียนบางส่วนที่ไม่กล้าสนทนากับครู ดังนั้นครูผู้สอนจึงเป็นผู้เริ่มสนทนากับนักเรียนก่อน โดยการซักถามปัญหาและแนะนำนักเรียนเกี่ยวกับการทำแบบฝึก จึงทำให้นักเรียนกล้าที่จะซักถามและสนทนากับครู เมื่อครูนำผลงานของเพื่อนที่ทำถูกต้องมาอ่านให้ฟังเป็นตัวอย่าง นักเรียนจะแสดงความชื่นชม ยินดีต่อเพื่อน และปรบมือให้เพื่อน ซึ่งเป็นส่วนช่วยกระตุ้นให้นักเรียนได้พัฒนาความคิดและสร้างสรรค์ผลงานของตนเองให้ดีขึ้น จากพฤติกรรมการใช้แบบฝึกของนักเรียนครั้งนี้ สอดคล้องกับผลการวิจัยของ สมปอง อินทร์งาม (2537,หน้าบทคัดย่อ) ที่พบว่านักเรียนมีความสนใจในการทำแบบฝึกโดยเฉพาะแบบฝึกที่มีภาพประกอบ มีความตั้งใจที่จะทำแบบฝึกและกล้าที่จะถามครู รู้จักช่วยเหลือซึ่งกันและกันในการทำแบบฝึก

3. ด้านการเขียนกาพย์ยานี 11 นักเรียนส่วนใหญ่ จะสามารถเขียนกาพย์ยานี 11 ได้ถูกต้องตามรูปแบบฉันทลักษณ์ โดยเฉพาะการเขียนบทร้องกรองจำนวน 1 บท แต่ในการเขียนบทร้อยกรองตั้งแต่ 2 บท ขึ้นไป นั้น ยังมีนักเรียนบางส่วนที่ยังสับสนในส่วนที่เป็นสัมผัสระหว่างบท ในการใช้ถ้อยคำและภาษาก็เป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้การเขียนกาพย์ยานี 11 ของนักเรียนไม่ถูกต้องตามฉันทลักษณ์ ดังที่ได้อธิบายไว้ในแผนการสอนที่ 2 คือ การใช้คำสัมผัสที่ผิด เช่น สัมผัสสระสั้น-ยาว สัมผัสซ้ำคำ และสัมผัสซ้ำเสียง แต่อย่างไรก็ตามยังมีนักเรียนบางส่วนที่สามารถเลือกใช้คำได้เหมาะสมมาเขียนใน

บทร้อยกรองและถูกต้องตามฉันทลักษณ์ ในด้านการเขียนดำเนินเรื่องของนักเรียนนั้นในบางแบบฝึกนักเรียนสามารถเขียนได้สอดคล้องเป็นเรื่องราวเดียวกันและตรงตามหัวข้อหรือรูปภาพที่กำหนดให้แต่บางแบบฝึกนักเรียนบางส่วนก็ไม่สามารถเขียนเนื้อเรื่องให้สอดคล้องกันได้เพียง 2 วรรค หรือ 3 วรรค และในการเขียนกาพย์ยานี 11 ของนักเรียนนั้นจะพบว่า ในบางหัวข้อหรือบางรูปภาพ นักเรียนสามารถเขียนแสดงความรู้สึกนึกคิด ของตนเองออกมาได้ดีและสอดคล้องกับรูปภาพหรือหัวข้อ ทั้งนี้ทั้งนั้นอาจเนื่องมาจากความแตกต่างระหว่างบุคคลที่มีต่อสิ่งที่ตนพบเห็น ซึ่งความแตกต่างของบุคคลนี้อาจเนื่องมาจากประสบการณ์แล้วการเรียนรู้ของแต่ละคน อย่างไรก็ตามจากการพิจารณาผลงานการเขียนกาพย์ยานี 11 ของนักเรียนจากแบบฝึกนั้น นักเรียนมีพัฒนาการในการเขียนดีขึ้น ทั้งนี้เนื่องจากนักเรียนได้ฝึกเขียนฝึกคิด บ่อยๆ ซ้ำๆ จนเกิดความชำนาญ จึงทำให้นักเรียนสามารถพัฒนางานของตนให้ดีขึ้นได้

ข้อเสนอแนะในการใช้แบบฝึก

1. ในการนำแบบฝึกส่งเสริมการเขียนกาพย์ยานี 11 ไปใช้ ครูผู้สอนควรเตรียมตัวให้พร้อม โดยการศึกษาแผนการสอน ตลอดจนการเตรียมสื่ออุปกรณ์ ประกอบการเรียนการสอน
2. เวลาที่ใช้ในการฝึกควรจัดขึ้นในช่วงเวลาที่เหมาะสมและมีเวลาเพียงพอ ไม่รบกวนเวลาเรียนปกติ ของโรงเรียน เพราะจะทำให้นักเรียนขาดความสนใจในการฝึก
3. การสอนเขียนกาพย์ยานี 11 เป็นการเขียนบทร้อยกรองที่จะต้องใช้จ่ายจำนวนมากในระดับหนึ่ง ฉะนั้นควรมีการฝึกให้นักเรียน คิดและสรรหาคำ รวบรวมคำที่มีความหมาย และคำที่สัมผัสคล้องจอง เพื่อนำมาใช้ในการเขียน
4. ในการฝึกเขียนกาพย์ยานี 11 ครูควรมีตัวอย่างบทร้อยกรองประเภทนี้ให้นักเรียนดูเป็นตัวอย่างมากพอสมควร
5. ในการนำแบบฝึกส่งเสริมการเขียนกาพย์ยานี 11 ไปใช้ แต่ละแบบฝึกที่ครูให้นักเรียนทำครูอาจนำกลับมาให้นักเรียนฝึกเขียนซ้ำอีกครั้ง เพื่อดูพัฒนาการในการเขียนของนักเรียนในแต่ละแบบฝึก

ข้อเสนอแนะในการวิจัย

1. ควรมีการสร้างแบบฝึกเพื่อส่งเสริมการเขียนบทร้อยกรองของนักเรียนในระดับชั้นอื่น ๆ เพื่อใช้ประกอบการเรียนการสอนบทร้อยกรองในระดับชั้นนั้น ๆ
2. ควรมีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการส่งเสริมการเขียนกาพย์ยานี 11 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ด้วยวิธีอื่น ๆ เช่น สอนด้วยเกม